

најаве о спремности за повратак у земљу, Никова је дужност да лица која буду дала такве изјаве, надвоје у посебна сабиралишта, одакле ће им се омогућити што бржи повратак.

Члан 5

Губитак држављанства према чл. 1 овог закона као и повратак у земљу не спречава подизање оптужбе против наведених лица за друге злочине против отаџбине, уколико су их починили.

Члан 6

Министар унутрашњих послова ФНРЈ извршиће овај закон у саразуну са Министром народне одбране ФНРЈ и Министром правосуђа ФНРЈ.

Члан 7

Овај закон ступа на снагу даном објављивања у Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије.

У.бр. 559

23 октобра 1946 године

Београд

Президијум Народне скупштине
Федеративне Народне Републике Југославије

Секретар,
Миле Перушић, с. р.

Преподаник,
др Иван Рабар, с. р.

603.

У К А З

На основу члана 24 тач. 6 и члана 136 Устава Президијум Народне скупштине ФНРЈ прогласиће Закон о потврди и изменама Закона о заштити народних добара и њиховом управљању од 24 маја 1945 године, који су на основу овлашћења из члана 136 Устава донели законодавни одбори Савезног већа и Већа народа Народне скупштине ФНРЈ, а који гласи:

ЗАКОН

О ПОТВРДИ И ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ЗАШТИТИ
НАРОДНИХ ДОБАРА И ЊИХОВОМ УПРАВЉАЊУ

Закон о заштити народних добара и њиховом управљању од 24 маја 1945 године потврђује се са изменама и допунама наведеним у овом закону, тако да његов садашњи и првобитни текст гласи:

ЗАКОН

О ЗАШТИТИ ОДНОСНОРОДНЕ ИМОВИНЕ И ИМОВИНЕ
ИМА УПРАВНОМ ДРЖАВЕ

Члан 1

Под заштитом овог закона стоји сва имовина која по чл. 1 Закона о прелазу у државну својину непријатељске имовине и о секвестрацији над имовином отсузних лица прелазу у својину државе, као и сва остала односнородна имовина и имовина под управом државе,

Члан 2

Све промене у својини добара наведених у чл. 1 овог закона, сва оптерећења и задужења поменути имовине учињени после преласка у државну својину, као и све промене у положају ових добара обављене путем правних послова, који су по чл. 7 Закона о прелазу у државну својину непријатељске имовине и о секвестрацији над имовином отсузних лица ништавни, немају правног дејства према држави. Надлежни органи овлашћени су да поменути имовину, месту у свако доба одузму од њених држалаца и поступити са њом као са односнородном имовином.

Члан 3

Лице које је постављено да управља или рукује имовином из чл. 1 овог закона или да је чува дужно је да то чини као добар и савестан привредник.

Дужности лица које управља таквом имовином нарочито су следеће:

- 1) предузимање свих потребних мера за тајан држње имовине која му је поверена, за њено обезбеђење, чување и рационално искоришћавање;
- 2) савесно и благопремисно извршавање наређења, упутстава и производних задатака издатих од надлежних органа;
- 3) тачно обавештавање о дословној и производним могућностима поверене му имовине, и то у рокума које буде прописао надлежни орган;
- 4) брижљив надзор над уредним вођењем прописаног књиговодства у предузећима и над исправним материјалним руковањем имовином;
- 5) стављање предлога за што рационалније искоришћавање поверене имовине.

Члан 4

Лице коме је поверено управљање, руковање или чување имовине из чл. 1 овог закона одговорно је за савесно и правилно извршавање свих наређења, наредба и упутстава које издају надлежни државни органи, као и за све злонамерне радње или недовољну брижљивост у погледу чувања односно искоришћавања те имовине.

Забрањено је лицу које управља или рукује имовином стављеном под заштиту овог закона или је чува:

- а) свако располагање том имовином ма у ком облику, изузев ако је за то овлашћено до коме законском пропису или ако овлашћење потиче од надлежног органа;
- б) одавање пословних тајни повереног му предузећа, давање података непознаним лицима о стању послова или унутрашњим приликама у предузећу.

Члан 5

Лица која до 24 јуна 1945 године нису издосијним органима поднела државу имовине која по чл. 1 Закона о прелазу у државну својину непријатељске имовине и о секвестрацији над имовином отсузних лица прелазу у државну својину, казниће се:

- а) повчаном казном до половине вредности непријављене имовине;
- б) принудним радом без лишења слободе.

Члан 6

Ако лице коме је поверена управа, руковање или чување имовине из чл. 1 овог закона, или које је као радник или намештеник запослено на таквој имовини, напусти са њом несавесно и небрижљиво или са неком другом целују, тако да изазове штетну штету или се смањила њена производна способност,

или тако да рад на тој имовини не одговара посављеном привредном плану, казниће се лишењем слободе од шест месеци до три године.

Ако је учинилац штета мала, учинилац ће се казнити дисциплинарно.

Члан 7

Лице коме је поверена управа, руковање или управљање имовином из чл. 1 овог закона казниће се лишењем слободе са принудним радом од две године до шест година ако:

- учини крађу или утају поверене му имовине или другог штега;
 - поједине предмете поверене му имовине поклони или продаје у своју или туђу корист;
 - неовлашћено користи или омогући другом да се неовлашћено користи таквом имовином;
 - намерну му имовину распрода или докатољана њеног распродаја или крађу од стране трећих лица;
 - злоупотреби свој положај да би присвојило поверену му имовину;
 - ода пословну тајду повереног му предузећа.
- У случају кад је штета причињена злочинским делом из предходног става закона, учинилац ће се казнити лишењем слободе с принудним радом до две године.

Члан 8

Свако друго лице, осим оног коме је поверена управа, руковање или управљање имовином из чл. 1 овог закона, које учини крађу или утају имовине или ову неовлашћено лично користи или даје другом на употребу, казниће се лишењем слободе до три године, а у тежим случајевима лишењем слободе са принудним радом до две године.

Лице које неовлашћено узме под своју управу имовину која има да пређе у својину државе односно код њену управу казниће се лишењем слободе од једног до двадесет месеци. У случају да од таквог поступка настане већа штета за народну привреду или да поступак доведе до расипања имовине, учинилац ће се казнити лишењем слободе с принудним радом од једне године до пет година.

Члан 9

Службеник који пропусти да изврши попис имовине из чл. 1 овог закона, иако је био дужан да то учини, или изврши попис протривао послојењем прописаним у руковољу таквом имовином, казниће се лишењем слободе од шест месеци до две године.

Ако је дело извршено у поврати или се њиме проузрокује штета, учинилац ће се казнити лишењем слободе са принудним радом од једне године до три године.

Ако службеник учини дело из ст. 1 овог члана у циљу да себи или другом прибави имовинску корист, казниће се по чл. 7 овог закона.

Члан 10

Службеник који триви или прими мито да би неку ствар, ствар, намењену или право које улази у имовину из чл. 1 овог закона успуи на коришћење или у својину неком лицу, казниће се лишењем слободе са принудним радом од две до шест година. Ипак казном казниће се и лице које је давало или нудило мито службенику, као и лице које овакву имовину прима на коришћење или у својину.

Члан 11

Службеник који не води професионе књиге, а дужан је да их води, или их неуредно води, казниће се лишењем слободе до две године.

Ако службеник књиге не води или их неуредно или лажно води у циљу да прикрије своју или туђу недопуштenu радњу на имовини која стоји под заштитом овога закона или да избегне своју одговорност за штету причињену таквој имовини, казниће се лишењем слободе са принудним радом од две године до шест година.

Члан 12

За дела предвиђена у члану 7 и 8 овог закона може се у нарочито тежким случајевима изрећи смртна казна, ако је учинилац дела поступио са нарочитом безобзиривошћу против народних интереса или им је нанео велику штету у намери ометања наредне привреде.

Члан 13

Поред казни предвиђених у чл. 5 до 12 овог закона, може суд изрећи и казну дисциплинаре или потпуног лишављања имовине, губитка државне службе и друга споразумна казна према Закону о врстама казни.

Члан 14

По одредбама овог закона казниће се и лица која другог потстрекују или му помажу да изврши дело кажњиво по овом закону.

Члан 15

За суђење по делима из овога закона надлежни су срески судови. Ако се у поступку пред среским судом може да би дело кажњиво по овом закону, могло изазвати смртну казну, срески суд ће прекинути поступак и просудити доставити надлежном окружном суду.

Сви органи који дођу до казна о постојању дела из овог закона дужни су поднети пријаву надлежном јавном тужиоцу.

Поступак по делима из овог закона је хитан.

Члан 16

Против пресуда донетих у првом степену може се поднети жалба вишем суду у року од 8 дана од дана доставе пресуде.

Одлука вишег суда је завршна.

Члан 17

У случајевима кад је у питању дело за које би се могла изрећи смртна казна наредиће се обавезно истражни притвор окривљенога, а у осталим случајевима притвор ће се изредним или изостајем опасност бегства или оштећења истраге утврђеном од сведоке, или опасност оштећења дела, или ако је дело у поврату.

Члан 18

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

У бр. 560

23 октобра 1946 године

Београд

Председник Народне скупштине
Федеративне Народне Републике Југославије

Секретар, Миле Перунич, с. р. Претседник, др Иван Рибар, с. р.